

Beregning, som giver Udsigt til, at Driftsudgifterne for en Længdebane gjennem Thy paa noget nært Hold skal kunne betale sig. Jeg har nu stor Tvivl om, at det vil ske, og jeg frygter for, at det ikke blot vil blive en Udgift til Anlæg uden nogen aarlig Rente, men at Driftselskabet, hvad enten det nu bliver paa et videre eller snævrere Grundlag, ogsaa vil kræve Tilskud. Jeg vil tro, at naar de ærede Thyboere, og maaske ogsaa deres specielle Repræsentanter her, høre disse Bemærkninger, saa ville de finde dem ubegrundede og ubillige imod dem. Jeg taler af oprigtig Belvillie for deres Interesser, jeg taler blot for, at det ærede Udvælgs Medlemmer og den ærede Forsamling, og ogsaa Andre skulle høre mine Indsigelser mod Forslaget, som tilvisse ikke ere differerede af nogenformigt Uvillie imod mine specielle Landsmænd; det er saa langt fra at være Tilfældet, at jeg ikke kan Andet end ønske dem al mulig rimelig Lettelse, der ikke er bygget paa Fantasi, men paa en sund og fornuftig Betragtning, og dersom de Folk, der her forlange Penge til Anlægget og den aarlige Drift af denne Bane, ville summe sig lidt, som man siger øvre i Vestjylland, og tænke lidt over, hvilken Betydning det har for de Fleste, om de fjøre en Mil eller to længere med deres Varer til den nærmeste Havn, saa ville de maaske sige: Lad os se Tiden an, det kan gjerne være, at vor høie Regjering der har været lidt for rask med at imødekomme os, og det er muligt, at de ville talke den Repræsentation, der stopper Regjeringen i denne Bevægelse, hvis det bliver Tilfældet. Der bør ogsaa efter min Betragtning, gøres Noget for Thy eller Thisted Amt; men jeg tror ikke, at det Forslag, der her foreligger, er istand til at kunne passere. Derimod er jeg tilbøjelig til at antage, at der er to Ting, som efter Forholdene vilde være meget acceptable for Thisted Amt og i og for sig forstandige. For det Første hvad her foreligger, en Bane fra Struer til Oddesund. Det maa være Befolkningen til overordentlig stor Nlempe — vi, som personlig igjennem en lang Række Aar have fjendt Egnen og Forholdet, kunne særlig tale med — naar de komme til Oddesund — jeg sætter, at Færgeforsholdene blive noget forandrede, men det skal jeg senere komme til — og komme over paa den sydlige Side med deres Kreaturer og Varer, at de saa skulle skaffe sig Transportmidler for at komme den Milsvei op til Struer. Naar man gjennem Anlægene af Vestbanen og Søbjerg Havn i rigt Maal har tænkt paa Thisted Amt og særlig paa Thy med dets rige Kvægbesætning, saa tror jeg, at der hører en lille Tilspining til disse Foranstaltninger, Søbjerg Havn og Vestbanen, for at række Thy en fornuftig, venlig og hjælpsom Haand, og det er at anlægge Banen fra Struer til Oddesund. Det kan koste os næsten lige saa meget som Tilskudet til en 8—9 Mils Bane, men vi beholde Driften og Indtægterne deraf, og det vil utvivlsomt blive en ikke ringe Indtægt, der vil

komme af denne lille Bane, og vi skaane derved andre Medborgere, naar de ville modtage et saadant Tilbud fra Statens og Regjeringens Side, for at faste Penge ud, som ikke forrente sig. Det er jo en Odelæggelse af Samfundsformuen, som vi ogsaa maa vogte os for at bidrage til, thi der er jo ikke stor Forskjel paa, om vi gaa hen og vedtage en Lov, som paa en uheldig Maade anvender Samfundsformuen, selv om det ikke er Statskassen, der udreder Pengene, eller vi vedtage en Lov, som paa en uheldig Maade anvender Statskassens Midler. Det er i alt Fald saa nær beslægtet, at vi ere lige saa fuldt berettigede til at tage det ene Hensyn i Betragtning, som det andet. Vi kunne ikke sige, hvad gjør det, om Amtets Behoere, Amtsrådet, naar det selv vil betale Penge, som ikke kunne forrente sig, lægger dem ned i Jorden eller under Jorden, vi skulle kun værne om Statskassens Midler. Det vilde jeg betragte som en ikke imødekommende, inæverhjetet, bornert Anskuelse hos os, og vi bør ikke give Anledning til, at noget Saadant kan ske. Hvis det stete af en Feiltagelse, hvis Thisted Amts Behoere kom i Bevægelse ved misforstaaede Antydninger, der vare faldne her eller fra Regjeringens Side, saa kunde det Hele opløse sig deri, at man sagde: havde vi vidst, at Det og Det maatte ligge haaved, skulde vi med Fornøielse have taget mod Tilbudet. Jeg siger derfor: Ingen Bevilling til en Bro, ingen Udsigt til nogen Dæmning, ingen Bevilling til en Bane gjennem Thy for Thyboernes egen Interesses Skyld, men lad os derimod være enige om at byde paa Statens Begne en Bane fra Struer til Oddesund og forhandle med Amtsrådet om en fornuftig Ordning af de uheldige Færgeforshold ved Oddesund. Det er overkommeligt der at lægge en lille Dampfærge, som vil være til megen Nytte for Kvægtransporten, og det er, trods det uheldige Forsøg, Amtsrådet har gjort med Havne, der ere fyldte med Sand, overkommeligt at faae en Havn, som kan tage mod en lille Dampfærge; det er praktisk, det er Andet end Fantasi. Det er Resultatet af mine Betragtninger over dette Forshold. Dette var den ene Del, ad hvilken man kunde række Thisted Amt en imødekommende Haand. Den anden Del er den, da vi nu engang ere komne ind paa Stumpbaner, som man overlæder til private Selskaber at drive, at gaa ind paa den Bane, som er paa Dmtale fra Skive til Ølbygø, det er en forholdsvis kort Strækning igjennem et rigt befolket Land, som vi i Længden ikke kunne negte at hjælpe. Lad os der gaa til en Havn, som kan besettes, saa at vi altsaa trække os Thisted Amt lige paa Livet. Det er altsaa de 2 Veie, man foreløbig maa gaa. Ved den ene Forbindelse række vi Thy Haanden lige til Oddesund, og ved den anden Forbindelse over Søbjerg den frugtbareste Del af Viborg Amt, række vi Thy en Haand til Ølbygø, og det er ogsaa af Interesse